

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

7. januar 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 4/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 4/02 Sag C-124/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. oktober 2018 — Vossloh Laeis GmbH mod Stadtwerke München GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekammer Südbayern — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2014/24/EU — artikel 57 — direktiv 2014/25/EU — artikel 80 — offentlige udbud — procedure — udelukkelsesgrunde — den maksimale udelukkelsesperiode — den økonomiske aktørs forpligtelse til at samarbejde med den ordregivende myndighed for at vise sin pålidelighed) 2

2019/C 4/03 Sag C-234/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. oktober 2018 — XC, YB og ZA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — EU-retlige principper — loyalt samarbejde — procesautonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — national lovgivning, der fastsætter et retsmiddel, som giver mulighed for hjemvisning til fornyet behandling af en straffesag i tilfælde af tilsidesættelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — forpligtelse til at udvide denne procedure til at omfatte tilfælde, hvor tilsidesættelse af de i EU-retten fastslåede grundlæggende rettigheder påberåbes — foreligger ikke) 3

DA

På grund af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed kan enkelte af denne udgaves informationer ikke længere offentliggøres. Derfor er der offentliggjort en ny autentisk udgave.

2019/C 4/04	Sag C-260/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Anodiki Services EPE mod GNA, O Evangelismos — Ofthalmiatreio Athinon — Polykliniki og Geniko Oγκολογικο Νοσοκομείο Kifisias — (GONK) «Οι Αγιοι Ανάργυροι» (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra g) — udelukkelse fra anvendelsesområdet — ansættelseskontrakter — begreb — beslutninger truffet af offentligtretlige hospitaler om at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med henblik på at opfylde behov med hensyn til restauration, levering af måltider og rengøring — direktiv 89/665/EØF — artikel 1 — klageret)	3
2019/C 4/05	Sag C-331/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Martina Sciotto mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Roma — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 5 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold — national lovgivning, hvorefter det ikke er muligt at anvende disse foranstaltninger inden for sektoren for opera- og koncerthusfonde)	4
2019/C 4/06	Sag C-413/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — sag anlagt af «Roche Lietuva» UAB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen) (Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter om indkøb af diagnostisk medicinsk materiel og udstyr — direktiv 2014/24/EU — artikel 42 — tildeling — den ordregivende myndigheds skønsbeføjelse — detaljeret affattelse af de tekniske specifikationer)	5
2019/C 4/07	Sag C-433/17 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — Enercon GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Gamesa Eólica, SL (appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — ugyldighedssag — artikel 53 — EU-farvemærke bestående i forskellige nuancer af grøn — delvis ugyldighedserklæring — hjemvisning til annullationsafdelingen	6
2019/C 4/08	Sag C-451/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — «Walltopia» AD mod Direktor na Teritorialna direktsia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 12, stk. 1 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 14, stk. 1 — udsendte arbejdstagere — anvendelig lovgivning — formular A 1 — lønmodtageren omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor arbejdsgiveren er etableret — betingelser)	6
2019/C 4/09	Sag C-462/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Tänzer & Trasper GmbH mod Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EF) nr. 110/2008 — spiritus — definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser — bilag II, nr. 41 — æggelikør — definition — de tilladte ingrediensers udtømmende karakter)	7
2019/C 4/10	Sag C-527/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Boston Scientific Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — forordning (EF) nr. 469/2009 — anvendelsesområde — medicinsk udstyr, der som en integrerende bestanddel indeholder et stof, der anvendt alene kan betragtes som et lægemiddel — direktiv 93/42/EØF — artikel 1, stk. 4 — begrebet »meddelelse af en administrativ tilladelse»)	8

2019/C 4/11	Sag C-528/17: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Milan Božičević Ježovnik mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 143, stk. 1, litra d) — fritagelse for moms ved indførsel — indførsel efterfulgt af en levering inden for Fællesskabet — risiko for afgiftssvig — god tro hos den afgiftspligtige importør og leverandør — bedømmelse — pligt for den afgiftspligtige importør og leverandør til at udvise omhu)	8
2019/C 4/12	Sag C-595/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2018 — Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL mod MJA, som kurator for konkursboet efter eBizcuss.com (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — værnetingsklausul indeholdt i en distributionsaftale — erstatningssøgsmål anlagt af forhandleren angående leverandørens tilsidesættelse af artikel 102 TEUF)	9
2019/C 4/13	Sag C-602/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. oktober 2018 — Benoît Sauvage og Kristel Lejeune mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — indtægter oppebåret i en anden stat end bopælsstaten — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst — fordeling af beskatningskompetencen — bopælsstatens beskatningskompetence — tilknytningmomenter)	10
2019/C 4/14	Sag C-696/17 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 18. oktober 2018 — Alex SCI mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — finansiering af et byudviklingsprojekt — afvisning af en klage — annullationssøgsmål — individuelt berørt — søgsmålskompetence)	10
2019/C 4/15	Sag C-296/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées (Frankrig) den 24. april 2018 — Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne mod RG og RG	11
2019/C 4/16	Sag C-626/18: Sag anlagt den 3. oktober 2018 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	12
2019/C 4/17	Sag C-632/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 10. oktober 2018 — Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mod Institut des Comptes nationaux (ICN)	13
2019/C 4/18	Sag C-640/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 12. oktober 2018 — Wagram Invest SA mod État belge	14
2019/C 4/19	Sag C-643/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 15. oktober 2018 — British Airways Plc mod MF	14
2019/C 4/20	Sag C-649/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 15. oktober 2018 — A mod Daniel B, UD, AFP, B og L	15
2019/C 4/21	Sag C-652/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 18. oktober 2018 — SZ mod Mitnitsa Burgas	16
2019/C 4/22	Sag C-655/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 19. oktober 2018 — Mitnitsa Varna mod »Schenker« EOOD	17
2019/C 4/23	Sag C-657/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Novom Zagrebu (Kroatien) den 19. oktober 2018 — Hrvatska radiotelevizija mod TY	17

2019/C 4/24	Sag C-662/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. oktober 2018 — AQ mod Ministre de l'Action et des Comptes publics	18
2019/C 4/25	Sag C-663/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrig) den 23. oktober 2018 — straffesag mod B S og C A	18
2019/C 4/26	Sag C-666/18: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 24. oktober 2018 — IT Development SAS mod Free Mobile SAS	19

Retten

2019/C 4/27	Sag T-544/13 RENV: Rettens dom af 8. november 2018 — Dyson mod Kommissionen (Direktiv 2010/30/EU — angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger — Kommissionens delegerede forordning om udbygning af direktivet — energimærkning af støvsugere — væsentlig bestemmelse i en delegerende retsakt)	20
2019/C 4/28	Sag T-286/15: Rettens dom af 25. oktober 2018 — KF mod Satcen (Annulations- og erstatnings-søgsmål — ansatte i Satcen — kontraktansatte — Unionens retsinstitutters kompetence — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — artikel 24 TEU — artikel 263, 268, 270 og 275 TEUF — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — ligebehandling — direktiv 2014/401/FUSP og 2009/747/FUSP — Satcens klageudvalg — ulovlighedsindsigelse — ansøgning om bistand — bestemmelser vedrørende den administrative undersøgelse — suspension — disciplinærsag — fjernelse fra tjenesten — princippet om god forvaltning — krav om upartiskhed — ret til at blive hørt — aktindsigt — ansvar uden for kontraktforhold — for tidlig erstatningspåstand — ikke-økonomisk skade)	20
2019/C 4/29	Sag T-34/16: Rettens dom af 8. november 2018 — Litauen mod Kommissionen (EGFL — udgifter udelukket fra finansiering — særlig støtte til sektoren for oksekød og sektoren for fåre- og gedekød — kontroller på stedet — fysisk kontrol af dyr — kvaliteten af kontrollerne — kontrolrapport — fast korrektion — begrundelsespligt — proportionalitet — punktvis korrektion)	21
2019/C 4/30	Sag T-334/16: Rettens dom af 25. oktober 2018 — FN m.fl. mod CEPOL (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — flytning af CEPOL's hjemsted fra Bramshill (Det Forenede Kongerige) til Budapest (Ungarn) — omplacering af personalet — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning af søgsmålet ved Personaleretten)	22
2019/C 4/31	Sag T-447/16: Rettens dom af 24. oktober 2018 — Pirelli Tyre mod EUIPO — Yokohama Rubber (Gengivelse af en »L«-formet rille) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke, der gengiver en »L«-formet rille — absolut registreringshindring — tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 2017/1001] — forordning (EU) 2015/2424 — tidsmæssig anvendelse af retsregler — varens udformning — tegnets art — hensyntagen til elementer, der er nyttige for identificeringen af tegnets væsentligste kendetegn — den almene interesse, der ligger bag artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94)	23
2019/C 4/32	Sag T-729/16: Rettens dom af 25. oktober 2018 — PO m.fl. mod EEAS (Personalesag — EEAS — løn — tjenestemænd, der gør tjeneste ved delegationen i Peking — familietillæg — uddannelsesstillæg for 2015/2016 — artikel 15, andet punktum, i bilag X til vedtægten — overstigelse af det vedtægtsbestemte loft for tredjelande — afgørelse om at sætte loft over godtgørelsen af skoleudgifter i exceptionelle tilfælde)	24

2019/C 4/33	Sag T-874/16: Rettens dom af 8. november 2018 — RA mod Revisionsretten (Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2016 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11 — manglende udfærdigelse af bedømmelsesrapport — sammenligning af fortjenester)	24
2019/C 4/34	Sag T-29/17: Rettens dom af 24. oktober 2018 — RQ mod Kommissionen (Personalesag — tjenestemænd — generaldirektør for OLAF — afgørelse om ophævelse af sagsøgerens retlige immunitet — litispændens — akt, der indeholder et klagepunkt — begrundelsespligt — bistandspligt og omsorgspligt — berettiget forventning — ret til forsvar)	25
2019/C 4/35	Sag T-122/17: Rettens dom af 25. oktober 2018 — Devin mod EUIPO — Haskovo (DEVIN) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket DEVIN — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografisk navn — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])	26
2019/C 4/36	Sag T-129/17 RENV: Rettens dom af 25. oktober 2018 — DI mod EASO (Personalesag — ansatte i EASO — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — prøvetid — afgørelse om afskedigelse ved prøvetidens udløb — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — ansvar)	26
2019/C 4/37	Sag T-359/17: Rettens dom af 25. oktober 2018 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALDI — det nationale ældre figurmærke ALDO — relativ registreringshindring — betingelser for indsigelsens antagelighed — regel 15 i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2018/625) — betingelser for gengivelse af det ældre varemærke — regel 19 i forordning nr. 2868/95 (nu artikel 7 i delegeret forordning 2018/625) — manglende bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47 i forordning (EU) 2017/1001))	27
2019/C 4/38	Sag T-550/17: Rettens dom af 8. november 2018 — Troszczynski mod Parlamentet (Regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — aktiviteter uden sammenhæng med arbejdet som parlamentsmedlem — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ansvar uden for kontraktforhold — tab — årsagsforbindelse)	28
2019/C 4/39	Sag T-758/17: Rettens dom af 8. november 2018 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR) [EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket PERFECT BAR — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	28
2019/C 4/40	Sag T-759/17: Rettens dom af 8. november 2018 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT Bar) [EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket PERFECT Bar — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]	29
2019/C 4/41	Sag T-608/18: Sag anlagt den 8. oktober 2018 — Sammut mod Parlamentet	30
2019/C 4/42	Sag T-616/18: Sag anlagt den 15. oktober 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. mod Europa-Kommissionen	31
2019/C 4/43	Sag T-622/18: Sag anlagt den 15. oktober 2018 — EN (*) mod Kommissionen	32
2019/C 4/44	Sag T-623/18: Sag anlagt den 13. oktober 2018 — EO (*) mod Kommissionen	33

2019/C 4/45	Sag T-627/18: Sag anlagt den 19. oktober 2018 — ZK mod Kommissionen	34
2019/C 4/46	Sag T-634/18: Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Geske mod EUIPO (revolutionary air pulse technology)	35
2019/C 4/47	Sag T-640/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Intercontact Budapest mod CdT	35
2019/C 4/48	Sag T-642/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes Atopimed)	36
2019/C 4/49	Sag T-644/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Dr. August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)	37
2019/C 4/50	Sag T-649/18: Sag anlagt den 29. oktober 2018 — ruwido austria mod EUIPO (transparent pairing)	38
2019/C 4/51	Sag T-651/18: Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Balani Balani m.fl. mod EUIPO — Play Hawkers (HAWKERS)	39
2019/C 4/52	Sag T-652/18: Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Porus mod EUIPO (oral Dialysis)	39
2019/C 4/53	Sag T-656/18: Sag anlagt den 2. november 2018 — Jareš Procházková and Jareš mod EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	40
2019/C 4/54	Sag T-659/18: Sag anlagt den 30. oktober 2018 — ZS mod EIB	41
2019/C 4/55	Sag T-660/18: Sag anlagt den 8. november 2018 — VodafoneZiggo Group mod Kommissionen	42
2019/C 4/56	Sag T-662/18: Sag anlagt den 9. november 2018 — romwell mod EUIPO (twistpac)	43

Berigtigelser

2019/C 4/57	Berigtigelse til meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende i sag T-531/18 (EUT C 399 af 5.11.2018)	45
-------------	---	----

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2019/C 4/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 455 af 17.12.2018

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 445 af 10.12.2018

EUT C 436 af 3.12.2018

EUT C 427 af 26.11.2018

EUT C 408 af 12.11.2018

EUT C 399 af 5.11.2018

EUT C 392 af 29.10.2018

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 24. oktober 2018 — Vossloh Laeis GmbH mod Stadtwerke München GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vergabekammer Südbayern — Tyskland)

(Sag C-124/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2014/24/EU — artikel 57 — direktiv 2014/25/EU — artikel 80 — offentlige udbud — procedure — udelukkelsesgrunde — den maksimale udelukkelsesperiode — den økonomiske aktørs forpligtelse til at samarbejde med den ordregivende myndighed for at vise sin pålidelighed)

(2019/C 4/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Vergabekammer Südbayern

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Vossloh Laeis GmbH

Sagsøgt: Stadtwerke München GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 80 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF, sammenholdt med artikel 57, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke er til hinder for en bestemmelse i national ret, som kræver, at en økonomisk aktør, der ønsker at vise sin pålidelighed på trods af en relevant udelukkelsesgrund, indgående skal redegøre for forholdene og omstændighederne i forbindelse med overtrædelsen af straffeloven eller forsømmelsen ved aktivt at samarbejde ikke blot med undersøgelsesmyndigheden, men også med den ordregivende myndighed inden for rammerne af sidstnævnte rolle, med henblik på for denne at føre bevis for sin pålidelighed, forudsat at dette samarbejde er begrænset til de foranstaltninger, som er strengt nødvendige for denne undersøgelse.
- 2) Artikel 57, stk. 7, i direktiv 2014/24 skal fortolkes således, at når en økonomisk aktør har udvist en adfærd, der henhører under den udelukkelsesgrund, der er omhandlet i dette direktivs artikel 57, stk. 4, litra d), og for hvilken der er blevet pålagt sanktioner af en kompetent myndighed, beregnes den maksimale udelukkelsesperiode fra datoen for denne myndigheds afgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 6.6.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 24. oktober 2018 — XC, YB og ZA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-234/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — EU-retlige principper — loyalt samarbejde — procesautonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — national lovgivning, der fastsætter et retsmiddel, som giver mulighed for hjemvisning til fornyet behandling af en straffesag i tilfælde af tilsidesættelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder — forpligtelse til at udvide denne procedure til at omfatte tilfælde, hvor tilsidesættelse af de i EU-retten fastslåede grundlæggende rettigheder påberåbes — foreligger ikke)

(2019/C 4/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: XC, YB og ZA

procesdeltager: Generalprokuratur

Konklusion

EU-retten, navnlig ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, skal fortolkes således, at en national domstol ikke i henhold hertil er forpligtet til at udvide et nationalt retsmiddel, der i tilfælde af tilsidesættelse af den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, eller en dertil knyttet protokol giver mulighed for hjemvisning til fornyet behandling af en straffesag, der er blevet afsluttet ved en retskraftig national afgørelse, til at omfatte tilsidesættelser af EU-retten, herunder tilsidesættelser af den ved artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 54 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, der blev undertegnet i Schengen (Luxembourg) den 19. juni 1990 og trådte i kraft den 26. marts 1995, sikrede grundlæggende rettighed.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Anodiki Services EPE mod GNA, O Evangelismos — Ofthalmiatreio Athinon — Polykliniki og Geniko Oγκολογικό Νοσοκομείο Kifisias — (GONK) »Oi Agioi Anargyroi« (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Symvoulío tis Epikrateias — Grækenland)

(Sag C-260/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra g) — udelukkelser fra anvendelsesområdet — ansættelseskontrakter — begreb — beslutninger truffet af offentligretlige hospitaler om at indgå tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med henblik på at opfylde behov med hensyn til restauration, levering af måltider og rengøring — direktiv 89/665/EØF — artikel 1 — klageret)

(2019/C 4/04)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulío tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anodiki Services EPE

Sagsøgte: GNA O Evangelismos — Ophthalmiatreio Athinon — Polykliniki og Geniko Ogkologiko Nosokomeio Kifisias — (GONK) »Oi Agioi Anargyroi«

Procesdeltagere: Arianthi Ilia EPE, Fasma AE, Mega Sprint Guard AE, ICM — International Cleaning Methods AE, Myservices Security and Facility AE, Kleenway OE, GEN — KA AE, Geniko Nosokomeio Athinon »Georgios Gennimatas« og Ipirotiki Facility Services AE

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, som ændret ved Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2170 af 24. november 2015, skal fortolkes således, at ansættelseskontrakter som de i hovedsagen omhandlede, dvs. tidsbegrænsede individuelle ansættelseskontrakter, der indgås med personer, som udvælges på grundlag af objektive kriterier såsom arbejdsløshedsperiode, den opnåede erhvervs erfaring og antallet af mindreårige børn, er omfattet af begrebet ansættelseskontrakter som omhandlet i denne bestemmelse.
- 2) Bestemmelserne i direktiv 2014/24, som ændret ved delegeret forordning 2015/2170, artikel 49 TEUF og 56 TEUF, ligebehandlingsprincippet, gennemsigtighedsprincippet og proportionalitetsprincippet samt chartrets artikel 16 og 52 finder ikke anvendelse på en beslutning truffet af en offentlig myndighed om at indgå ansættelseskontrakter som de i hovedsagen omhandlede med henblik på at udføre en række opgaver, som er en del af dens opgaver af almen interesse.
- 3) Artikel 1, stk. 1, i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014, skal fortolkes således, at en beslutning truffet af en ordregivende myndighed om at indgå ansættelseskontrakter med fysiske personer om levering af en række tjenesteydelser uden at anvende en udbudsprocedure i overensstemmelse med direktiv 2014/24, som ændret ved delegeret forordning 2015/2170, med den begrundelse, at sådanne kontrakter efter denne myndigheds opfattelse ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, kan gøres til genstand for en klage i medfør af den nævnte bestemmelse iværksat af en økonomisk aktør, der har en interesse i at deltage i et udbud med samme genstand som de nævnte kontrakter, og som er af den opfattelse, at disse er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Martina Sciotto mod Fondazione Teatro dell'Opera di Roma (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte d'appello di Roma — Italien)

(Sag C-331/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 5 — foranstaltninger, der har til formål at forhindre misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter eller ansættelsesforhold — national lovgivning, hvorefter det ikke er muligt at anvende disse foranstaltninger inden for sektoren for opera- og koncerthusfonde)

(2019/C 4/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte d'appello di Roma

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Martina Sciotto

Sagsøgt: Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

Konklusion

§ 5 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er knyttet som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, i henhold til hvilken de almindelige retsregler, der regulerer ansættelsesforhold og sanktionerer misbrug hidrørende fra flere på hinanden følgende tidsbegrænsede kontrakter ved automatisk ændring af den tidsbegrænsede kontrakt til en tidsubegrænset kontrakt, hvis ansættelsesforholdet fortsætter ud over en nærmere bestemt dato, ikke finder anvendelse inden for sektoren for opera- og koncerthusfonde, når der ikke findes nogen anden effektiv foranstaltning i den nationale retsorden, der sanktionerer misbrug konstateret inden for denne sektor.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — sag anlagt af »Roche Lietuva« UAB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litauen)

(Sag C-413/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige kontrakter om indkøb af diagnostisk medicinsk materiel og udstyr — direktiv 2014/24/EU — artikel 42 — tildeling — den ordregivende myndigheds skønsbeføjelse — detaljeret affattelse af de tekniske specifikationer)

(2019/C 4/06)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

»Roche Lietuva« UAB

Procesdeltager: Kauno Dainavos poliklinika VšĮ

Konklusion

Artikel 18 og 42 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at de i princippet ikke pålægger en ordregivende myndighed ved fastsættelsen af de tekniske specifikationer i et udbud vedrørende erhvervelse af medicinske varer at tillægge enten de individuelle egenskaber ved de medicinske apparater eller resultaterne af disse apparaters funktionsmåde betydning, men kræver, at de tekniske specifikationer som helhed overholder ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet. Det tilkommer den forelæggende ret at vurdere, om de pågældende tekniske specifikationer i den tvist, som den er forelagt, opfylder disse krav.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — Enercon GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO), Gamesa Eólica, SL

(Sag C-433/17 P) ⁽¹⁾

(*appel — EU-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — ugyldighedssag — artikel 53 — EU-farvemærke bestående i forskellige nuancer af grøn — delvis ugyldighedserklæring — hjemvisning til annullationsafdelingen*)

(2019/C 4/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Enercon GmbH (ved Rechtsanwalt R.H.F. Böhm og M. Silverleaf, QC)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Botis, V. Ruzek og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede) og Gamesa Eólica, SL (ved abogada A. Sanz Cerralbo)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Enercon GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 412 af 4.12.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 25. oktober 2018 — »Walltopia« AD mod Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien)

(Sag C-451/17) ⁽¹⁾

(*Præjudiciel forelæggelse — social sikring — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 12, stk. 1 — forordning (EF) nr. 987/2009 — artikel 14, stk. 1 — udsendte arbejdstagere — anvendelig lovgivning — formular A 1 — lønmodtageren omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor arbejdsgiveren er etableret — betingelser*)

(2019/C 4/08)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »Walltopia« AD

Sagsøgt: Direktor na Teritorialna direksia na Natsionalnata agentsia za prihodite — Veliko Tarnovo

Konklusion

Artikel 14, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med artikel 12, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012, skal fortolkes således, at en lønmodtager, som ansættes med henblik på at blive udsendt til en anden medlemsstat, skal anses for »umiddelbart inden starten af sin ansættelse allerede [at have været] omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommendes arbejdsgiver er etableret«, som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 987/2009, selv om denne lønmodtager ikke havde status som forsikringstager i henhold til denne medlemsstats lovgivning umiddelbart inden starten af sin ansættelse, når lønmodtageren på dette tidspunkt havde sin bopæl i nævnte medlemsstat, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Tänzer & Trasper GmbH mod Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-462/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EF) nr. 110/2008 — spiritus — definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser — bilag II, nr. 41 — æggelikør — definition — de tilladte ingrediensers udtømmende karakter«)

(2019/C 4/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tänzer & Trasper GmbH

Sagsøgt: Altenweddinger Geflügelhof Kommanditgesellschaft

Konklusion

Nr. 41 i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus samt om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008, skal fortolkes således, at spiritus for at kunne bære varebetegnelsen »æggelikør« ikke må indeholde andre ingredienser end dem, der er nævnt i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Boston Scientific Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundespatentgericht — Tyskland)

(Sag C-527/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — intellektuel og industriel ejendomsret — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — forordning (EF) nr. 469/2009 — anvendelsesområde — medicinsk udstyr, der som en integrerende bestanddel indeholder et stof, der anvendt alene kan betragtes som et lægemiddel — direktiv 93/42/EØF — artikel 1, stk. 4 — begrebet »meddelelse af en administrativ tilladelse«)

(2019/C 4/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundespatentgericht

Parter i hovedsagen

Boston Scientific Ltd

procesdeltager: Deutsches Patent- und Markenamt

Konklusion

Artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler skal fortolkes således, at en forudgående godkendelsesprocedure i henhold til Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr, som berigtiget og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/47/EF af 5. september 2007, for et medicinsk udstyr, der som integrerende bestanddel indeholder et stof, som omhandlet i dette direktivs artikel 1, stk. 4, ved anvendelsen af forordningen ikke kan ligestilles med en procedure vedrørende tilladelse til markedsføring for dette stof som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, selv om dette stof har været genstand for en vurdering som foreskrevet i punkt 7.4, første og andet afsnit, i bilag I til direktiv 93/42, som ændret ved direktiv 2007/47.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 25. oktober 2018 — Milan Božičević Ježovnik mod Republikken Slovenien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Vrhovno sodišče — Slovenien)

(Sag C-528/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 143, stk. 1, litra d) — fritagelse for moms ved indførsel — indførsel efterfulgt af en levering inden for Fællesskabet — risiko for afgiftssvig — god tro hos den afgiftspligtige importør og leverandør — bedømmelse — pligt for den afgiftspligtige importør og leverandør til at udvise omhu)

(2019/C 4/11)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Božičević Ježovnik

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Konklusion

Artikel 143, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009, skal fortolkes således, at en afgiftspligtig importør og leverandør i en situation, hvor denne er blevet indrømmet fritagelse for merværdiafgift ved indførsel på grundlag af en tilladelse, som er blevet udstedt efter en forudgående kontrol af de kompetente toldmyndigheder, henset til de beviser, som denne afgiftspligtige person har fremlagt, ikke er forpligtet til at betale merværdiafgift efterfølgende, såfremt det ved en senere kontrol viser sig, at de materielle betingelser for fritagelsen ikke var opfyldt, medmindre det på grundlag af objektive forhold påvises, at den nævnte afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at de leveringer, der fandt sted efter de omhandlede indførsler, var led i svig fra erhververens side, og at den afgiftspligtige person ikke har truffet enhver foranstaltning, som den pågældende med rimelighed var i stand til, for at undgå denne svig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 24. oktober 2018 — Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL mod MJA, som kurator for konkursboet efter eBizcuss.com (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-595/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — værnetingsklausul indeholdt i en distributionsaftale — erstatningssøgsmål anlagt af forhandleren angående leverandørens tilsidesættelse af artikel 102 TEUF)

(2019/C 4/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Apple Sales International, Apple Inc. og Apple retail France EURL

Sagsøgt: MJA, som kurator for konkursboet efter eBizcuss.com

Konklusion

1) Artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at det i en erstatningssag anlagt af en forhandler mod den pågældendes leverandør på grundlag af artikel 102 TEUF ikke er udelukket at anvende en i kontrakten mellem parterne fastsat værnetingsklausul, blot fordi denne klausul ikke udtrykkeligt henviser til tvister vedrørende ansvar som følge af en overtrædelse af konkurrenceretten.

- 2) Artikel 23 i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at anvendelsen af en værnetingsklausul i en erstatningssag anlagt af en forhandler mod den pågældendes leverandør på grundlag af artikel 102 TEUF ikke afhænger af, at en national eller europæisk myndighed forinden har konstateret en overtrædelse af konkurrenceretten.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 24. oktober 2018 — Benoît Sauvage og Kristel Lejeune mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal de première instance de Liège — Belgien)

(Sag C-602/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — arbejdskraftens frie bevægelighed — indtægter oppebåret i en anden stat end bopælsstaten — bilateral dobbeltbeskatningsoverenskomst — fordeling af beskatningskompetencen — bopælsstatens beskatningskompetence — tilknytningsmomenter)

(2019/C 4/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de première instance de Liège

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Benoît Sauvage og Kristel Lejeune

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en skatteordning i en medlemsstat, der følger af en dobbeltbeskatningsoverenskomst som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter skattefritagelsen af en hjemmehørende indkomst, der hidrører fra en anden medlemsstat og vedrører lønnet beskæftigelse, som den hjemmehørende har i denne anden medlemsstat, er underlagt en betingelse om, at den aktivitet, der ligger til grund for betalingen af indkomsten, faktisk udøves i denne anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 18. oktober 2018 — Alex SCI mod Europa-Kommissionen

(Sag C-696/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — finansiering af et byudviklingsprojekt — afvisning af en klage — annullationssøgsmål — individuelt berørt — søgsmålskompetence)

(2019/C 4/14)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Alex SCI (ved avocat J. Fouchet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Georgieva-Kecsmar, K. Herrmann og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for Kommissionen: Den Franske Republik (ved D. Colas, E. de Moustier og P. Dodeller, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Alex SCI bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 72 af 26.2.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af *Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées* (Frankrig) den 24. april 2018 — *Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne* mod RG og RG

(Sag C-296/18)

(2019/C 4/15)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Chambre disciplinaire de première instance de l'ordre des chirurgiens-dentistes de Midi-Pyrénées

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Conseil départemental de l'ordre des chirurgiens-dentistes de la Haute-Garonne

Sagsøgte: RG og RG

Ved kendelse af 23. oktober 2018 har Domstolen (Ottende Afdeling) besluttet:

Artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («Direktivet om elektronisk handel») skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der generelt og absolut forbyder enhver reklame for medlemmer af tandlægeerhvervet, idet den forbyder disse at lave nogen form for reklame for deres person eller deres virksomhed på internettet.

Sag anlagt den 3. oktober 2018 — Republikken Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-626/18)

(2019/C 4/16)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, nr. 2), litra a), artikel 1, nr. 2), litra b), og artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ annulleres.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- Subsidiært, såfremt Domstolen er af den opfattelse, at de anfægtede bestemmelser i direktiv 2018/957/EU ikke kan adskilles fra resten af direktivet uden at ændre dets væsentligste indhold, annulleres direktiv (EU) 2018/957 i sin helhed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Polen har fremført følgende anbringender mod de anfægtede bestemmelser i direktiv 2018/957:

- 1) Anbringende om indførelse af begrænsninger, der er forbudte i henhold til artikel 56 TEUF, for den frie bevægelighed for tjenesteydelser inden for Unionen for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i en anden medlemsstat end modtageren af den pågældende tjenesteydelse, ved:
 - a) medlemsstaternes forpligtelse til at sikre de udsendte arbejdstagere den aflønning, herunder overtidsbetaling, som er fastlagt i henhold til lovgivningen eller praksis i den udsendende medlemsstat [artikel 1, nr. 2), litra a)]
 - b) medlemsstaternes forpligtelse til principielt at sikre de udsendte arbejdstagere samtlige anvendelige arbejds- og ansættelsesvilkår, der er fastlagt i henhold til lovgivningen eller praksis i den udsendende medlemsstat, i de tilfælde, hvor en arbejdstagers udstationerings faktiske varighed eller den samlede varighed af udstationeringen af arbejdstagere, der erstatter hinanden ved udførelsen af det samme arbejde, overstiger 12 måneder, henholdsvis i de tilfælde, hvor tjenesteyderen fremsender en begrundet meddelelse, overstiger 18 måneder [artikel 1, nr. 2), litra b)].
- 2) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, TEUF, og artikel 62 TEUF ved vedtagelsen af foranstaltninger, der er støttet på disse bestemmelser, som ikke har til formål at lette udøvelsen af en selvstændig erhvervsvirksomhed (lettelse af leveringen af grænseoverskridende tjenesteydelser), men går imod dette formål.
- 3) Anbringende om tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, TEUF, og artikel 62 TEUF, sammenholdt med artikel 58, stk. 1, TEUF, ved anvendelse af det anfægtede direktiv på vejtransportsektoren (artikel 3, stk. 3).

Republikken Polen har navnlig anført, at hovedformålet med de anfægtede bestemmelser, der vedrører aflønning af udstationerede arbejdstagere, er en begrænsning af den frie udveksling af tjenesteydelser gennem en stærkere belastning af tjenesteyderne, for at fjerne deres konkurrencefordel, som følger af de lavere lønningssatser, der gælder i hjemstedsstaten. De indførte ændringer fører til en forskelsbehandling af de tjenesteydere, der leverer grænseoverskridende tjenesteydelser. Disse ændringer er ikke begrundet i tvingende almene hensyn, navnlig ikke i hensyn vedrørende social beskyttelse af arbejdstagere og en fair konkurrence. Derudover tilsidesætter de proportionalitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT 2018, L 173, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 10. oktober 2018 —
Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mod Institut des Comptes nationaux
(ICN)**

(Sag C-632/18)

(2019/C 4/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Sagsøgt: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal punkt 2.22, 2.23, 2.27, 2.28 og 20.33 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 ⁽¹⁾ af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem fortolkes således, at en separat finansiel institution, der ledes af den offentlige forvaltning og service, skal anses for at være ikke-markedsmæssig og således henhører under sektoren offentlig forvaltning og service, hvis institutionen udviser kendetegn som koncerntilknyttet finansiel institution, uden at kriteriet om udsættelse for risiko skal undersøges?
- 2) Kan en enhed, der drives under den offentlige forvaltning og service, kvalificeres som en koncerntilknyttet finansiel institution som omhandlet i punkt 2.21 — 2.23, 2.27 og 2.28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 549/2013 af 21. maj 2013 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem:
 - a) da denne offentlige forvaltning og services regulering af selskabets virksomhed fjerner dets kontrol over sine aktiver, skønt reguleringen overlader selskabet evnen til at træffe afgørelse om tildelingen af de realkreditlån, som det yder, varigheden og størrelsen heraf samt visse af betingelserne herfor, mens andre forhold, som bl.a. de rentesatser, de er underkastet, er fastlagt,
 - b) da den garanti, som denne offentlige forvaltning og service har stillet for de lån, som den optager, bl.a. fjerner dens kontrol over sine passiver, uden at der er foretaget en undersøgelse af formålet med og virkningerne af en sådan garanti på grundlag af dens kendetegn i det foreliggende tilfælde og af den underliggende økonomiske virkelighed?

⁽¹⁾ EUT L 174, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 12. oktober 2018 — Wagram Invest SA mod État belge

(Sag C-640/18)

(2019/C 4/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Wagram Invest SA

Sagsøgt: État belge

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Tillader begrebet et pålideligt billede, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer⁽¹⁾, at der ved et aktieselskabs køb af et finansielt aktiv opføres et nedslag som en udgift i resultatopgørelsen i tilknytning til en gæld på over et år, der ikke er rentebærende, og at der opføres en anskaffelsespris for det finansielle aktiv på aktivsiden i balancen med fradrag af nævnte nedslag, i lyset af de principper for værdiansættelse, der fremgår af ovennævnte direktivs artikel 32?
- 2) Skal formuleringen »i særlige tilfælde«, der betinger anvendelsen af artikel 2, stk. 5, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af [EØF-]traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), [nu artikel 50, stk. 2, litra g), TEUF] om årsregnskaberne for visse selskabsformer, og som tillader, at det undlades at anvende en (anden) bestemmelse i nævnte direktiv, fortolkes således, at denne bestemmelse kun kan finde anvendelse, såfremt det fastslås, at princippet om et pålideligt billede ikke kan opfyldes, hvis direktivets bestemmelser skal overholdes, eventuelt suppleret med afgivelse af yderligere oplysninger i noterne i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 2, stk. 4?
- 3) Skal nævnte direktivs artikel 2, stk. 4, anvendes først, således at det kun er, når afgivelse af yderligere oplysninger ikke gør det muligt at sikre en effektiv anvendelse af det i direktivets artikel 2, stk. 3, fastsatte princip om et pålideligt billede, at muligheden, der er indført ved direktivets artikel 2, stk. 5, for at fravige en af direktivets bestemmelser kan finde anvendelse, og kun i særlige tilfælde?

⁽¹⁾ Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25.7.1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 15. oktober 2018 — British Airways Plc mod MF

(Sag C-643/18)

(2019/C 4/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: British Airways Plc

Sagsøgt: MF

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004⁽¹⁾ af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at det transporterende luftfartsselskab også kan påberåbe sig usædvanlige omstændigheder, der ikke er indtrådt under den flyvning, som passageren havde reserveret, men under en — ikke umiddelbart — forudgående flyvning, der blev foretaget med det fly, med hvilket den reserverede flyvning var planlagt udført som led i en flyrotation?
2. Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at »alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes«, som det transporterende luftfartsselskab skal have truffet for i tilfælde af usædvanlige omstændigheder at afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7, kun skal være rettet mod at undgå de »usædvanlige omstændigheder« (i det konkrete tilfælde tildeling af et nyt [senere] Air Traffic Control Slot fra den europæiske luftrumskontrol EUROCONTROL), eller forlanges det derudover, at det transporterende luftfartsselskab også skal træffe rimelige forholdsregler for at undgå selve aflysningen eller den lange forsinkelse?
3. Skal — i tilfælde af, at det bekræftes, at der skal træffes rimelige forholdsregler for at undgå selve den lange forsinkelse — artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at luftfartsselskabet for at afværge forpligtelsen til at betale kompensation i henhold til forordningens artikel 7 ved transport af passagerer med en flyforbindelse, som består af to (eller flere) flyvninger, kun skal træffe rimelige forholdsregler for at undgå forsinkelsen af den flyvning, som det selv gennemfører, og som risikerer en mulig forsinkelse, eller at det desuden skal træffe rimelige foranstaltninger for at undgå en lang forsinkelse for den enkelte passager på det endelige bestemmelsessted (f.eks. ved at undersøge muligheden for ombooking til en anden flyforbindelse)?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 15. oktober 2018 — A mod Daniel B, UD, AFP, B og L

(Sag C-649/18)

(2019/C 4/20)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A

Sagsøgt: Daniel B, UD, AFP, B og L

Præjudicielle spørgsmål

Følgende præjudicielle spørgsmål fremsendes til Den Europæiske Unions Domstols Justitskontor med henblik på at få afklaret, om EU-lovgivningen, herunder [,]

- artikel 34 TEUF,
- bestemmelserne i artikel 85c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF⁽¹⁾ af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (med senere ændringer), og
- bestemmelsen om det indre marked i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked⁽²⁾

gør det muligt for en EU-medlemsstat på dens område at pålægge apoteker, som er hjemmehørende i en anden EU-medlemsstat, at overholde særlige regler vedrørende:

- forbud mod at opfordre kunderne ved hjælp af metoder, som er i strid med apotekerhvervet i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-22 i [org. s. 5] den franske lov om offentlig sundhed
- forbud mod at tilskynde patienter til at misbruge lægemidler i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel R 4235-64 i den franske lov om offentlig sundhed
- forpligtelsen til at iagttage god praksis i forbindelse med udlevering af lægemidler som defineret af medlemsstatens myndigheder, idet det herved bl.a. kræves, at der indgår et sundhedsspørgeskema i forbindelse med køb af lægemidler online, og forbydes at anvende søge- og annonceringsydelser mod betaling, således som fastsat i den franske social- og sundhedsministers bekendtgørelse af 28. november 2016?

⁽¹⁾ EFT L 311, s. 67.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8.6.2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (»Direktivet om elektronisk handel«) (EFT L 178, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Haskovo (Bulgarien) den 18. oktober 2018 — SZ mod Mitnitsa Burgas

(Sag C-652/18)

(2019/C 4/21)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Haskovo

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: SZ

Kassationssindstævnt: Mitnitsa Burgas

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2005⁽¹⁾ af 26. oktober 2005 om kontrol med likvide midler, der indføres til eller forlader Fællesskabet, og artikel 49, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at de er til hinder for en national retsforskrift som artikel 20, stk. 1, i Valuten Zakon (lov om valuta), der i tilfælde af en tilsidesættelse af angivelsespligten i forordningens artikel 3 udover påleggelsen af en bøde på mellem 1 000 BGN og 3 000 BGN i henhold til artikel 18, stk. 1, i lov om valuta kumulativt foreskriver konfiskation af alle de ikke-angivne likvide midler uanset disses oprindelse og anvendelsesformål?

⁽¹⁾ EUT 2005, L 309, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 19. oktober 2018 — Mitnitsa Varna mod »Schenker« EOOD

(Sag C-655/18)

(2019/C 4/22)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Kassationsappellant: Mitnitsa Varna

Kassationsindstævnt: »Schenker« EOOD

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 242, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013⁽¹⁾ af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen fortolkes således, at tyveri af varer, der er henført under toldoplagsproceduren, under de omstændigheder, der gør sig gældende i hovedsagen, udgør en unddragelse fra toldoplagsproceduren, som medfører pålæggelse af en finansiel sanktion mod bevillingshaveren for en toldretlig overtrædelse?
- 2) Har pålæggelsen af betaling af værdien af de varer, der er genstand for toldovertrædelsen — her: unddragelse fra toldoplagsproceduren — karakter af en administrativ sanktion som omhandlet i artikel 42, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, og er en national lovgivning, der fastsætter en sådan betaling ud over pålæggelsen af den finansielle sanktion, lovlig? Opfylder denne lovgivning det effektivitetskriterium, proportionalitetskriterium og afskrækkelseskriterium, der er indeholdt i forordningens artikel 42, stk. 1, andet punktum, vedrørende sanktioner for overtrædelser af EU's toldretlige forskrifter?

⁽¹⁾ EUT 2013, L 269, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Novom Zagrebu (Kroatien) den 19. oktober 2018 — Hrvatska radiotelevizija mod TY

(Sag C-657/18)

(2019/C 4/23)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Novom Zagrebu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hrvatska radiotelevizija

Sagsøgt: TY

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i national lovgivning, artikel 1 i Ovršni zakon (offentliggjort i Narodne novine nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 og 73/17), som bemyndiger notarer til at foretage tvangsinddrivelse af fordringer på grundlag af et autentisk dokument ved udstedelse af en fuldbyrdsordre som et tvangsfuldbyrdsdokument uden udtrykkeligt samtykke fra rekvisitus, i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 18 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, henset til Domstolens dom i sag C-484/15 og i sag C-551/15?

- 2) Kan den fortolkning, der er anlagt i Domstolens domme af 9. marts 2017, Zulfikarpašić (C-484/15, EU:C:2017:199) og Pula Parking (C-551/15, EU:C:2017:193), finde anvendelse i nærværende sag, Povrv-2032/17, som beskrevet ovenfor, der skal påkendes af den forelæggende ret?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 23. oktober 2018 —
AQ mod Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Sag C-662/18)

(2019/C 4/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AQ

Sagsøgt: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- Skal bestemmelserne i artikel 8 i direktivet af 19. oktober 2009⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at den kapitalgevinst, som er realiseret ved afhændelsen af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, og den kapitalgevinst, som blev henført til udskudt beskatning, beskattes efter forskellige skatteligningsregler og med forskellige satser?
- Skal de samme bestemmelser navnlig fortolkes således, at de er til hinder for, at de ligningsmæssige fradrag, som skal tage højde for varigheden af ejerskabet af værdipapirerne, ikke finder anvendelse på den kapitalgevinst, der er henført til udskudt beskatning, idet denne skatteligningsregel ikke fandt anvendelse på det tidspunkt, da denne kapitalgevinst blev realiseret, og finder anvendelse på kapitalgevinsten ved afhændelse af de værdipapirer, der blev modtaget ved ombytningen, på grundlag af datoen for ombytningen og ikke datoen for erhvervelsen af de værdipapirer, der blev overdraget ved ombytningen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/133/EF af 19.10.2009 om en fælles beskatningsordning ved fusion, spaltning, partiel spaltning, tilførsel af aktiver og ombytning af aktier vedrørende selskaber i forskellige medlemsstater og ved flytning af et SE's eller SCE's vedtægtsmæssige hjemsted mellem medlemsstater (EUT L 310, s. 34).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel d'Aix-en-Provence (Frankrig) den
23. oktober 2018 — straffesag mod B S og C A**

(Sag C-663/18)

(2019/C 4/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Parterne i hovedsagen

B S og C A

Præjudicielt spørgsmål

Den Europæiske Unions Domstol er blevet forelagt en anmodning om præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 28 TEUF, 29 TEUF, 30 TEUF og 32 TEUF, forordning nr. 1307/2013⁽¹⁾ og nr. 1308/2013⁽²⁾ samt af princippet om varernes frie bevægelighed, idet det ønskes afklaret, om disse retsforskrifter skal fortolkes således, at de ved bekendtgørelse af 22. august 1990 indførte undtagelsesbestemmelser, hvorefter dyrkning, industriel anvendelse og markedsføring af hamp skal begrænses til plantens fibre og frø, fastsætter en restriktion, der er i strid med fællesskabsretten.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347, s. 608).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347, s. 671).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour d'appel de Paris (Frankrig) den 24. oktober 2018 — IT Development SAS mod Free Mobile SAS

(Sag C-666/18)

(2019/C 4/26)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Appellant: IT Development SAS

Indstævnt: Free Mobile SAS

Præjudicielt spørgsmål

Udgør den omstændighed, at en softwarelicenshaver ikke overholder vilkårene i en softwarelicensaftale (ved udløbet af en prøveperiode, overskridelse af antallet af autoriserede brugere eller af en anden måleenhed, såsom de processorer, der kan anvendes til at gennemføre softwareordrer, eller ved ændring af softwarens kildekode, når denne rettighed ifølge licensen er forbeholdt den oprindelige indehaver):

- en krænkelse (som omhandlet i direktiv 2004/48 af 29.4.2004)⁽¹⁾, som indehaveren af ophavsrettigheder til softwaren, der er sikret i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, har lidt⁽²⁾.
- eller kan den henhøre under en anden retlig ordning, som f.eks. den almindelige retlige ordning om ansvar inden for kontrakt?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29.4.2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157, s. 45).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23.4.2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111, s. 16).

RETTE

Rettens dom af 8. november 2018 — Dyson mod Kommissionen

(Sag T-544/13 RENV) ⁽¹⁾

(Direktiv 2010/30/EU — angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger — Kommissionens delegerede forordning om udbygning af direktivet — energimærkning af støvsugere — væsentlig bestemmelse i en delegerende retsakt)

(2019/C 4/27)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dyson Ltd (Malmesbury, Det Forenede Kongerige) (ved barrister F. Carlin og solicitors E. Batchelor og M. Healy, bistået af advokat A. Patsa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn, K. Herrmann og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 665/2013 af 3. maj 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af støvsugere (EUT 2013, L 192, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 665/2013 af 3. maj 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af støvsugere annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med appelsagen for Domstolen.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Rettens dom af 25. oktober 2018 — KF mod Satcen

(Sag T-286/15) ⁽¹⁾

(Annulations- og erstatningssøgsmål — ansatte i Satcen — kontraktansatte — Unionens retsinstitutters kompetence — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — artikel 24 TEU — artikel 263, 268, 270 og 275 TEUF — artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder — ligebehandling — direktiv 2014/401/FUSP og 2009/747/FUSP — Satcens klageudvalg — ulovlighedsindsigelse — ansøgning om bistand — bestemmelser vedrørende den administrative undersøgelse — suspension — disciplinærsag — fjernelse fra tjenesten — princippet om god forvaltning — krav om upartiskhed — ret til at blive hørt — aktindsigt — ansvar uden for kontraktforhold — for tidlig erstatningspåstand — ikke-økonomisk skade)

(2019/C 4/28)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: KF (ved advokat A. Kunst og barrister N. Macaulay)

Sagsøgt: EU-Satellitcentret (Satcen) (ved advokaterne L. Defalque og A. Guillerme)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen truffet af direktøren for Satcen den 5. juli 2013 vedrørende indledningen af disciplinær forfølgning af sagsøgeren, suspension af sagsøgeren og afslag på ansøgningen om bistand og den 28. februar 2014 vedrørende sagsøgerens fjernelse fra tjenesten, samt afgørelse truffet af Satcens klageudvalg den 26. januar 2015, hvorved disse afgørelser blev stadfæstet, dels et søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det angiveligt lidte tab.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet af EU-Satellitcentrets (Satcen) klageudvalg den 26. januar 2015 annulleres.
- 2) Afgørelsen truffet af direktøren for Satcen den 5. juli 2013 vedrørende suspension af KF annulleres.
- 3) Afgørelsen truffet af direktøren for Satcen den 28. februar 2014 vedrørende fjernelse af KF fra tjenesten annulleres.
- 4) Satcen betaler sagsøgeren et beløb på 10 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun har lidt.
- 5) I øvrigt frifindes Satcen.
- 6) Satcen bærer sine egne omkostninger og KF's omkostninger.
- 7) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettens dom af 8. november 2018 — Litauen mod Kommissionen

(Sag T-34/16) ⁽¹⁾

(EGFL — udgifter udelukket fra finansiering — særlig støtte til sektoren for oksekød og sektoren for fåre- og gedekød — kontroller på stedet — fysisk kontrol af dyr — kvaliteten af kontrollerne — kontrolrapport — fast korrektion — begrundelsespligt — proportionalitet — punktvis korrektion)

(2019/C 4/29)

Processprog: litauisk

Parter

Sagsøger: Republikken Litauen (først ved D. Kriauciūnas, T. Orlickas og R. Krasuckaitė, derefter ved T. Orlickas og R. Krasuckaitė, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sauka og A. Steiblytė, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/2098 af 13. november 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 303, s. 35).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Litauen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Retten dom af 25. oktober 2018 — FN m.fl. mod CEPOL

(Sag T-334/16) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — flytning af CEPOL's hjemsted fra Bramshill (Det Forenede Kongerige) til Budapest (Ungarn) — omplacering af personalet — retsakt, der ikke kan anfægtes — afvisning af søgsmålet ved Personaleretten)

(2019/C 4/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: FN, FP og FQ (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Retshåndhævelse (først ved F. Bánfi og R. Woldhuis, derefter ved R. Woldhuis og D. Schroeder, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af dommen afsagt den 11. april 2016 af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling), FN m.fl. mod CEPOL (F-41/15 DISS II, EU:F:2016:70), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dommen afsagt den 11. april 2016 af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling), FN m.fl. mod CEPOL (F-41/15 DISS II), ophæves, for så vidt som Personaleretten ikke afviste den af FN, FP og FQ fremsatte annullationspåstand.
- 2) Den af FN, FP og FQ for Personaleretten fremsatte annullationspåstand i sag F-41/15 DISS II afvises.

- 3) I øvrigt forkastes appellen.
- 4) FN, FP og FQ, på den ene side, og Den Europæiske Unions Agentur for Uddannelse inden for Rets håndhævelse (CEPOL), på den anden side, bærer hver deres egne omkostninger i appelsagen og i sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Rettens dom af 24. oktober 2018 — Pirelli Tyre mod EUIPO — Yokohama Rubber (Gengivelse af en »L«-formet rille)

(Sag T-447/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke, der gengiver en »L«-formet rille — absolut registreringshindring — tegn, som udelukkende består af en udformning af varen, som er nødvendigt for at opnå et teknisk resultat — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning 2017/1001] — forordning (EU) 2015/2424 — tidsmæssig anvendelse af retsregler — varens udformning — tegnets art — hensyntagen til elementer, der er nyttige for identificeringen af tegnets væsentligste kendetegn — den almene interesse, der ligger bag artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 40/94)

(2019/C 4/31)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Pirelli Tyre SpA (Milano, Italien) (ved advikaterne T.M. Müller og F. Togo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: The Yokohama Rubber Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ved advokaterne F. Boscarriol de Roberto, D. Martucci og I. Gatto)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. april 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2583/2014-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Yokohama Rubber og Pirelli Tyre.

Konklusion

- 1) Punkt 2 og 3 i konklusionen i afgørelsen truffet den 28. april 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2583/2014-5) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Pirelli Tyre SpA afholdte omkostninger.
- 3) The Yokohama Rubber Co. Ltd bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Rettens dom af 25. oktober 2018 — PO m.fl. mod EEAS(Sag T-729/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — EEAS — løn — tjenestemænd, der gør tjeneste ved delegationen i Peking — familietillæg — uddannelsestillæg for 2015/2016 — artikel 15, andet punktum, i bilag X til vedtægten — overstigelse af det vedtægtsbestemte loft for tredjelande — afgørelse om at sætte loft over godtgørelsen af skoleudgifter i exceptionelle tilfælde)

(2019/C 4/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: PO, PP, PQ og PR (først ved advokaterne N. de Montigny og J. N. Louis, derefter ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Troncoso Ferrer, F. M. Hislaire og S. Moya Izquierdo)

Sagens genstand

Søgsmaal støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af EEAS' afgørelser om ikke at godtgøre de af sagsøgernes skoleudgifter for skoleåret 2015/2016, der overstiger et beløb svarende til det vedtægtsbestemte loft for tredjelande (seks gange basisloftet) med tillæg af 10 000 EUR (i alt 27 788,40 EUR).

Konklusion

- 1) Tjenesten for EU's Optræden Udadtil frifindes.
- 2) PO, PP, PQ og PR bærer deres egne omkostninger og betaler de af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 475 af 19.12.2016.

Rettens dom af 8. november 2018 — RA mod Revisionsretten(Sag T-874/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — forfremmelse — forfremmelsesåret 2016 — afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AD 11 — manglende udfærdigelse af bedømmelsesrapport — sammenligning af fortjenester)

(2019/C 4/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RA (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret (ved C. Lesauvage, E. von Bardeleben og A. M. Cosciug, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen af 4. marts 2016, hvorved Revisionsretten ikke forfremmede sagsøgeren til den højere lønklasse (AD11) i henhold til forfremmelsesproceduren 2016, idet den ikke opførte ham på listen over de tjenestemænd, der blev forfremmet i forbindelse med forfremmelsesåret 2016.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Revisionsrets afgørelse af 4. marts 2016 om ikke at forfremme RA til lønklasses AD 11 i forbindelse med forfremmelsesåret 2016 annulleres.
- 2) Revisionsretten betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Rettens dom af 24. oktober 2018 — RQ mod Kommissionen

(Sag T-29/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — tjenestemænd — generaldirektør for OLAF — afgørelse om ophævelse af sagsøgerens retlige immunitet — litispændens — akt, der indeholder et klagepunkt — begrundelsespligt — bistandspligt og omsorgspligt — berettiget forventning — ret til forsvar)

(2019/C 4/34)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: RQ (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Banks, J.-P. Keppenne og J. Baquero Cruz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2016) 1449 final af 2. marts 2016 vedrørende en anmodning om ophævelse af sagsøgerens retlige immunitet samt, om fornødent, af Kommissionens afgørelse Ares(2016) 5814495 af 5. oktober 2016 om afslag på den af sagsøgeren indgivne klage over den første afgørelse.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2016) 1449 final af 2. marts 2016 vedrørende en anmodning om ophævelse af RQ's retlige immunitet annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 27.3.2017.

Retten dom af 25. oktober 2018 — Devin mod EUIPO — Haskovo (DEVIN)(Sag T-122/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket DEVIN — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — geografisk navn — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001])

(2019/C 4/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Devin AD (Devin, Bulgarien) (ved advokat B. Van Asbroeck)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Di Natale og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Haskovo Chamber of Commerce and Industry (Haskovo, Bulgarien) (ved advokat D. Dimitrova)

Sagens genstand

Søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 2. december 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 579/2016-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Devin AD og Haskovo Chamber of Commerce and Industry.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 2. december 2016 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 579/2016-2), annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Devin AD.
- 4) Haskovo Chamber of Commerce and Industry bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Retten dom af 25. oktober 2018 — DI mod EASO

(Sag T-129/17 RENV)

(Personalesag — ansatte i EASO — kontraktansatte — tidsbegrænset kontrakt — prøvetid — afgørelse om afskedigelse ved prøvetidens udløb — reglen om overensstemmelse mellem stævningen og klagen — ansvar)

(2019/C 4/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DI (ved advokaterne I. Vlaic og G. Iliescu)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) (ved W. Stevens, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne D. Waelbroeck og A. Duron)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen truffet af EASO's administrerende direktør den 28. februar 2013 om afskedigelse af sagsøgeren efter udløbet af hans prøveperiode, dels om tildeling af erstatning for det tab, som sagsøgeren selv og hans familie har lidt.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Asylstøttekontor frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sag F-113/13 og sag T-730/15 P.

Rettens dom af 25. oktober 2018 — Aldo Supermarkets mod EUIPO — Aldi Einkauf (ALDI)

(Sag T-359/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket ALDI — det nationale ældre figurmærke ALDO — relativ registreringshindring — betingelser for indsigelsens antagelighed — regel 15 i forordning (EF) nr. 2868/95 (nu artikel 2 i delegeret forordning (EU) 2018/625) — betingelser for gengivelse af det ældre varemærke — regel 19 i forordning nr. 2868/95 (nu artikel 7 i delegeret forordning 2018/625) — manglende bevis for reel brug af det ældre varemærke — artikel 42 i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 47 i forordning (EU) 2017/1001))

(2019/C 4/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aldo Supermarkets (Varna, Bulgarien) (først ved advokat C. Saettel, derefter ved advokaterne T. Chevrier og M. Thewes)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved G. Sakalaite-Orlovskiene, A. Folliard-Monguiral og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokaterne N. Lützenrath, U. Rademacher, N. Bertram og C. Fürsen)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 976/2016-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Aldo Supermarkets og Aldi Einkauf.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Aldo Supermarkets betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 8. november 2018 — Troszczynski mod Parlamentet(Sag T-550/17) ⁽¹⁾

(Regler for institutionerne — medlem af Europa-Parlamentet — privilegier og immuniteter — afgørelse om ophævelse af parlamentarisk immunitet — aktiviteter uden sammenhæng med arbejdet som parlamentsmedlem — procedure vedrørende ophævelse af immuniteten — ansvar uden for kontraktforhold — tab — årsagsforbindelse)

(2019/C 4/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mylène Troszczynski (Noyon, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved M. Dean og S. Alonso de León, derefter ved S. Alonso de León, N. Görlitz og S. Seyr, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen af 14. juni 2017, hvorved Parlamentet ophævede sagsøgerens immunitet, dels søgsmål støttet på artikel 268 TEUF med påstand om tildeling af erstatning for det ikke-økonomiske tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Mylène Troszczynski betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 23.10.2017.

Rettens dom af 8. november 2018 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT BAR)(Sag T-758/17) ⁽¹⁾

[EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket PERFECT BAR — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — manglende fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 4/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perfect Bar LLC (San Diego, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne F. Miazzetto, J.L. Gracia Albero og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2439/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet PERFECT BAR som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2439/2016-4) annulleres for så vidt angår »proteintilskud« samt »diæt- og kosttilskud«
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 8. november 2018 — Perfect Bar mod EUIPO (PERFECT Bar)

(Sag T-759/17) (¹)

[EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket PERFECT Bar — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]]

(2019/C 4/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Perfect Bar LLC (San Diego, Californien, De forenede Stater) (ved advokaterne F. Miazzetto, J.L. Gracia Albero og E. Cebollero González)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 2440/2016-4) vedrørende en ansøgning om registrering af PERFECT Bar som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 5. september 2017 af Fjerde Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2440/2016-4) annulleres for så vidt angår »proteintilskud« samt »diæt- og kosttilskud«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Sag anlagt den 8. oktober 2018 — Sammut mod Parlamentet**(Sag T-608/18)**

(2019/C 4/41)

*Processprog: maltesisk***Parter***Sagsøger:* Mark Anthony Sammut (Foetz, Luxembourg) (ved advokat P. Borg Olivier)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Annullation, jf. artikel 270 TEUF, af Europa-Parlamentets afgørelse af 6. juli 2018, vedtaget i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, hvorved Europa-Parlamentet afslog den af sagsøgeren indgivne klage med henblik på i hans bedømmelsesrapport for 2016 at få fjernet en udtalelse vedrørende hans angivelige undladelse af at underrette ansættelsesmyndigheden om hans intention om at udgive en bog i 2016 med titlen »L-Aqwa fl-Ewropa. Il-Panama papers u il-Poter« [»The best in Europe. The Panama Papers and Power«], og følgelig:
- Delvis annullation af afgørelsen truffet af generaldirektøren for Generaldirektoratet for Oversættelse af 4. januar 2018, og følgelig:
- Europa-Parlamentet tilpligtes at fjerne den nævnte udtalelse fra bedømmelsesrapporten (punkt 3 vedrørende sagsøgerens adfærd — Overholdelse af regler og procedurer).
- Fastsættelse af det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af disse afgørelser.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for det tab, som sagsøgeren har lidt som følge af disse afgørelser.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af vedtægtens artikel 17a, for så vidt som bestemmelsen har til formål at beskytte den grundlæggende ret til ytringsfrihed som sikret ved artikel 10 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og ved artikel 11 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Endvidere skal der findes en balance mellem rettigheder og forpligtelser, eftersom ikke alle rettigheder er absolutte.
2. Andet anbringende vedrører en forkert fortolkning af vedtægtens artikel 17a, for så vidt som bogens emne ikke vedrører »Unionens aktiviteter«, og derfor var sagsøgeren ikke forpligtet til på forhånd at underrette ansættelsesmyndigheden om hans intention. Termerne »dokument, der vedrøre« mener og henviser til indholdet af dokumentet, hvis formål skal være at handle om »Unionens aktiviteter«. Dette betyder, at en tjenestemand kun skal underrette ansættelsesmyndigheden og indhente tilladelse, hvis han på nogen måde beskæftiger sig med Unionens aktiviteter. Den pligt, der for ansættelsesmyndigheden følger af dette, er at fortolke, hvad der forstås ved »Unionens aktiviteter«, strengt og ikke vidtgående. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende:
 - Afgørelsen er ikke begrundet, da den blot er baseret på en ren vurdering, ikke på faktiske omstændigheder eller retlige betragtninger.

- Den pligt, som ansættelsesmyndigheden pålægger, er mere bebyrdende end den pligt, der er fastsat i vedtægten.
 - Afgørelsen er baseret på anlæggelsen af et urigtigt skøn.
 - »[D]okument, der vedrører Unionens aktiviteter« vedrører en sammenhæng, som kan udledes, hvad angår Unionens arbejder, af andre retningslinjer.
 - Da der ikke er nogen henvisninger til sagsøgerens arbejde eller til andre af Unionens aktiviteter i bogen, har sagsøgeren ikke tilsidesat hans tillids-, loyalitets- og upartiskhedsforpligtelse over for Unionen.
 - Af Domstolens praksis, navnlig Domstolens dom af 6. marts 2001 (*Connolly mod Kommissionen* (C-274/99 P, EU: C:2001:127, præmis 43-62), fremgår flere relevante punkter vedrørende bedømmelsen af anvendelsen og gennemførelsen af vedtægtens artikel 17a.
3. Tredje anbringende er baseret på det af sagsøgeren lidte ikke-økonomiske tab som følge af afgørelsen, både på hans arbejdsplads og i hans privatliv, og den indvirkning, dette har haft på hans litterære udkomme. Det er følgelig nødvendigt at opgøre tabet og dernæst tildele erstatning herfor.

Sag anlagt den 15. oktober 2018 — Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. mod Europa-Kommissionen

(Sag T-616/18)

(2019/C 4/42)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polen) (ved radcy prawni E. Buczkowska og M. Trepka)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 24. maj 2018 om en procedure i henhold til artikel 102 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 54 i EØS-aftalen (sag AT.39816 — Opstrømsgasforsyninger i Central- og Østeuropa) ⁽¹⁾, hvorved den nævnte procedure blev afsluttet i medfør af artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [...] artikel 81 [EF] og 82 [EF] ⁽²⁾ ved at gøre tilsagnene af 15. marts 2018 fra det offentligtretlige aktieselskab Gazprom og Gazprom Export LLC (herefter »Gazprom«) retligt bindende, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført seks anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens vedtagelse af en afgørelse, der udgør en åbenbar tilsidesættelse af artikel 9 i forordning nr. 1/2003, sammenholdt med artikel 102 TEUF, og af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen foretog et åbenbart fejlskøn af de indsamlede beviser og fastslog, at de klagepunkter, der var blevet fremført under procedure AT.39816, og som vedrørte den omstændighed, at Gazprom havde gjort gasleveringen til Polen betinget af opnåelse af kontrol med gasinfrastrukturen i Polen, ikke var begrundede, og på grund af denne fejl accepterede tilsagn fra Gazprom, som ikke tog hensyn til de klagepunkter, der var blevet fremført i denne henseende.
2. Andet anbringende vedrørende Kommissionens vedtagelse af en afgørelse, der udgør en åbenbar tilsidesættelse af artikel 9 i forordning nr. 1/2003, sammenholdt med artikel 102 TEUF, og af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen accepterede Gazproms tilsagn vedrørende anvendelsen af urimelige og åbenlyst for høje priser, hvorved der ved disse tilsagn ikke i tilstrækkelig grad blev taget hensyn til Kommissionens klagepunkter, herunder selve kerneindholdet af disse klagepunkter, nemlig den omstændighed, at den dominerende virksomhed har anvendt åbenlyst for høje priser.

3. Tredje anbringende vedrørende Kommissionens vedtagelse af en afgørelse, der udgør en åbenbar tilsidesættelse af artikel 9 i forordning nr. 1/2003, sammenholdt med artikel 102 TEUF, og af proportionalitetsprincippet, idet Kommissionen accepterede Gazproms tilsagn vedrørende indførelse af territoriale begrænsninger, som ikke tager passende hensyn til Kommissionens klagepunkter, som er selektive, og som gengiver de tilsagn, som den dominerende virksomhed allerede har afgivet i andre procedurer, der imidlertid ikke har ført til en ændring i virksomhedens adfærd.
4. Fjerde anbringende vedrørende Kommissionens vedtagelse af en afgørelse, der udgør en åbenbar tilsidesættelse af artikel 7 TEUF, sammenholdt med artikel 194, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen vedtog en afgørelse, som er i strid med målene med EU's energipolitik, uden at tage hensyn til dens negative indvirkning på det europæiske gasforsyningsmarked, og idet afgørelsen yderligere vil styrke særligt isoleringen og opretholdelsen af konkurrencebegrænsende vilkår på gasmarkederne i de central- og østeuropæiske stater i forhold til Vesteuropa, skønt den nævnte politik har til formål at integrere disse markeder og sikre lige konkurrencevilkår på alle EU's markeder.
5. Femte anbringende vedrørende Kommissionens vedtagelse af en afgørelse, der udgør en åbenbar tilsidesættelse af artikel 18, stk. 1, TEUF og ligebehandlingsprincippet på grund af indførelsen af forskelsbehandling mellem de af Gazproms medkontrahenter, der er aktive på markederne i de central- og østeuropæiske lande, herunder sagsøgeren, og de af Gazproms medkontrahenter, der er aktive på markederne i de vesteuropæiske lande, selv om de to ovennævnte grupper af medkontrahenter opererer på det samme gasforsyningsmarked i EU og i denne henseende er omfattet af reglerne i artikel 102 TEUF og artikel 194, stk. 1, TEUF samt i de afledte retsakter, der er vedtaget på dette grundlag.
6. Sjette anbringende vedrørende magtmisbrug og en tilsidesættelse af væsentlige formskrifter, idet Kommissionen vedtog en afgørelse, der objektivt set er i strid med formålet med artikel 9 i forordning nr. 1/2003, og i forbindelse med gennemførelsen af procedure AT.39816 åbenbart tilsidesatte de beføjelser, som den var blevet tildelt.

⁽¹⁾ EUT 2018, C 258, s. 6.

⁽²⁾ EFT 2003, L 1, s. 1.

Sag anlagt den 15. oktober 2018 — EN (*) mod Kommissionen

(Sag T-622/18)

(2019/C 4/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EN (*) (ved advokat E. Metodieva)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 12. december 2017 truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/323/16 — Efterforskere (AD 7) til følgende jobprofiler: 1. Efterforskere: EU-udgifter og korruptionsbekæmpelse; 2. Efterforskere: told og handel, tobak og varemærkeforfalskning, om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for den nævnte udvælgelsesprøves første profil.
- Annullation i sin helhed af EPSO's afgørelse af 10. juli 2018 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over afgørelsen fra EPSO's udvælgelseskomité om ikke at opføre ham på reservelisten.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren i form af tabt fortjeneste som følge af hans manglende opførelse på den nævnte reserveliste.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt før og under retssagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender.

1. Første anbringende om upassende adfærd udvist af et af udvælgelseskomitéens medlemmer, som angiveligt medførte, at sagsøgeren ikke blev testet ordentligt.
2. Andet anbringende om, at et af medlemmerne af den pågældende udvælgelsesprøves udvælgelseskomité ikke var upartisk.
3. Tredje anbringende om, at bedømmerne manglende kompetence.
4. Fjerde anbringende om, at den pågældende udvælgelsesprøve tilsidesatte sprogordningen.
5. Femte anbringende om, at visse fejl påvirkede den pågældende udvælgelsesprøves case study-prøve.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af principperne om lige og fair behandling som følge af den alt for lange periode på en måned, over hvilken den pågældende udvælgelsesperiode strakte sig.
7. Syvende anbringende om mangelfuld begrundelse hvad angår bedømmelsen af sagsøgeren.

Sag anlagt den 13. oktober 2018 — EO (*) mod Kommissionen

(Sag T-623/18)

(2019/C 4/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: EO (*) (ved advokat E. Metodieva)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 12. december 2017 truffet af udvælgelseskomitéen for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/AD/323/16 — Efterforskere (AD 7) til følgende jobprofiler: 1. Efterforskere: EU-udgifter og korruptionsbekæmpelse; 2. Efterforskere: told og handel, tobak og varemærkeforfalskning, om ikke at opføre sagsøgeren på reservelisten for den nævnte udvælgelsesprøves første profil.
- Annullation i sin helhed af EPSO's afgørelse af 9. juli 2018 om afslag på sagsøgerens klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, over afgørelsen fra EPSO's udvælgelseskomité om ikke at opføre hende på den nævnte reserveliste.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgeren i form af tabt fortjeneste som følge af hendes manglende opførelse på den nævnte reserveliste.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale de sagsomkostninger, som sagsøgeren har afholdt før og under retssagen.

(*) Information er fjernet eller erstattet inden for rammerne af beskyttelse af personoplysninger og/eller fortrolighed.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender samt henvist til alle de argumenter, der er anført i den klage, som hun har indgivet i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2.

1. Første anbringende om upassende adfærd udvist af et af udvælgelseskomitéens medlemmer, som angiveligt medførte, at sagsøgeren ikke blev testet ordentligt.
2. Andet anbringende om, at et af medlemmerne af den pågældende udvælgelsesprøves udvælgelseskomité ikke var upartisk.
3. Tredje anbringende om, at bedømmerne manglende kompetence.
4. Fjerde anbringende om, at den pågældende udvælgelsesprøve tilsidesatte sprogordningen.
5. Femte anbringende om, at visse fejl påvirkede den pågældende udvælgelsesprøves case study-prøve.
6. Sjette anbringende om tilsidesættelse af principperne om lige og fair behandling som følge af den alt for lange periode på en måned, over hvilken den pågældende udvælgelsesperiode strakte sig.
7. Syvende anbringende om mangelfuld begrundelse hvad angår bedømmelsen af sagsøgeren.

Sag anlagt den 19. oktober 2018 — ZK mod Kommissionen

(Sag T-627/18)

(2019/C 4/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZK (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den bekræftende afgørelse af 1. februar 2018 fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/323/16 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over beståede ansøgere annulleres.
- Om fornødent annulleres den bekræftede afgørelse af 12. december 2017 fra udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøven.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende dels om tilsidesættelse af artikel 30 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) og af artikel 3 i bilag III hertil, dels om tilsidesættelse af de regler, der regulerer tilrettelæggelsen af udvælgelsesprøverne. I denne forbindelse har sagsøgeren bl.a. gjort gældende, at han kun blev hørt af to medlemmer af udvælgelseskomitéen i løbet af hans samtaler og ikke af udvælgelseskomitéen sammensat af formanden og seks medlemmer. I øvrigt har sagsøgeren anført, at formanden alene deltog i udvælgelseskomitéens arbejder som observatør, hvilket ligeledes er i strid med vedtægtens bestemmelser.

2. Andet anbringende om, at den i denne sag anfægtede afgørelse er behæftet med en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og af princippet om forbud mod forskelsbehandling som følge af udvælgelseskomitéens manglende stabilitet og brug af opgaverettere som forstærkning, der ikke har fulgt en specifik uddannelse som opgaveretter.

Sag anlagt den 23. oktober 2018 — Geske mod EUIPO (revolutionary air pulse technology)

(Sag T-634/18)

(2019/C 4/46)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: André Geske (Lübeck, Tyskland) (ved advokat R. Albrecht)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket revolutionary air pulse technology — registreringsansøgning nr. 17 025 231

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. september 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2721/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Intercontact Budapest mod CdT

(Sag T-640/18)

(2019/C 4/47)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Intercontact Budapest Fordító és Pénzügyi Tanácsadó Kft. (Intercontact Budapest Kft.) (Budapest, Ungarn) (ved advokat É. Subasicz)

Sagsøgt: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT)

Sagsøgerens påstande

- Principalt fastslås det, om de vurderingspoint, som de forskellige tilbudsgivere blev givet, er realistiske på grundlag af en sammenligning af de afgivne bud, og om de er i overensstemmelse med ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet.

- Subsidiært fastslås det, at sagsøgtes retlige fortolkning af artikel 113, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 er urigtig, og at offentliggørelsen af priserne på de bud, som deltager i udbudsproceduren, ikke er i strid med den påberåbte forordning.
- Mere subsidiært annulleres resultatet for sagsøgeren med hensyn til parti 12 i udbud FL/FIN17 samt den administrative procedure hvad angår dette parti.
- Endnu mere subsidiært fastsættes den processuelle retsakt (gældende retsakt) i den udbudsprocedure, der er genstand for søgsmålet, fra hvis meddelelse den i artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsatte klagefrist skal regnes.
- CdT tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, eftersom sagsøgte anvendte forskellige vurderingskriterier på tilbudsgiverne i udbudsproceduren ⁽¹⁾.
2. Andet anbringende vedrører magtfordrejning, idet sagsøgte undlod at give sagsøgeren de oplysninger, som er påkrævet ved offentlige udbudsprocedurer ⁽²⁾.
3. Tredje anbringende vedrører sagsøgtes tilsidesættelse af EU-direktivet om offentlige udbud ved at undlade at angive klagefristerne og derved begrænse muligheden for at klage ⁽³⁾.
4. Fjerde anbringende vedrører, at sagsøgte forhindrede sagsøgeren i at udøve sin ret til at indbringe en klage mod EU-institutionen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 1. og 90. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽²⁾ Artikel 113 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽³⁾ Del D, punkt 16 i Bilag V til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT 2014, L 94, s. 65).

⁽⁴⁾ Artikel 263, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes Atopimed)

(Sag T-642/18)

(2019/C 4/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat A. Thünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Faes Farma, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DermoFaes Atopimed — registreringsansøgning nr. 15 069 396

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1365/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen tages til følge og der meddeles afslag på den anfægtede ansøgning.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for Retten og ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — Dr. August Wolff mod EUIPO — Faes Farma (DermoFaes Atopiderm)

(Sag T-644/18)

(2019/C 4/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Tyskland) (ved advokat A. Trünken)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Faes Farma, SA (Lamiaco-Leioa, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Faes Farma, SA

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket DermoFaes Atopiderm — registreringsansøgning nr. 15 069 438.

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. juli 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1305/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen tages til følge og den anfægtede ansøgning afslås.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved EUIPO.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentet og Rådets forordning 2017/1001.

Sag anlagt den 29. oktober 2018 — ruwido austria mod EUIPO (transparent pairing)**(Sag T-649/18)**

(2019/C 4/50)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ruwido austria GmbH (Neumarkt am Wallersee, Østrig) (ved advokat A. Ginzburg)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: ansøgning om EU-ordmærket transparent pairing — registreringsansøgning nr.16 581 118

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2487/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Manglende begrundelse af den anfægtede afgørelse
 - Urigtig materiel fortolkning af det ansøgte tegn.
-

Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Balani Balani m.fl. mod EUIPO — Play Hawkers (HAWKERS)**(Sag T-651/18)**

(2019/C 4/51)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani og Amrit Suresh Balani Shivdasani (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ved advokat A. Díaz Marrero)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Play Hawkers, SL (Elche, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Sonu Gangaram Balani Balani, Anup Suresh Balani Shivdasani og Amrit Suresh Balani Shivdasani

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket HAWKERS — registreringsansøgning nr. 15 746 209

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. august 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 396/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås, at det ansøgte varemærke nr. 15 746 209, der er blevet delvist godkendt, også godkendes for resten af de ansøgte varer: ure [armbåndsure]; stopure [tidsure]; sportsure; juvelerarbejder; simili; juvelerarbejder; smykker, inklusive imiterede smykker og plastiksmykker; urmagerartikler; kronometre; etuier til urmagervarer.
- Sagsøgeren tilkendes sagsomkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 30. oktober 2018 — Porus mod EUIPO (oral Dialysis)**(Sag T-652/18)**

(2019/C 4/52)

*Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Porus GmbH (Monheim am Rhein, Tyskland) (ved advokat C. Weil)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket oral Dialysis — registreringsansøgning nr. 16 774 259

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 14. september 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 1375/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Der gives medhold i klagen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. november 2018 — Jareš Procházková and Jareš mod EUIPO — Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Sag T-656/18)

(2019/C 4/53)

Stævningen er affattet på tjekkisk

Parter

Sagsøger: Hana Jareš Procházková a Antonín Jareš (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Kyjovský)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Den Tjekkiske Republik)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Elton Hodinářská a.s.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket »MANUFACTURE PRIM 1949« — EU-varemærke nr. 3 531 662

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 7. september 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1159/2017-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 2, artikel 60, stk. 3, artikel 64, stk. 5, og artikel 70, stk. 2, i forordning 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 27, stk. 4, og artikel 55, i forordning 2018/625.

Sag anlagt den 30. oktober 2018 — ZS mod EIB**(Sag T-659/18)**

(2019/C 4/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ZS (ved advokat B. Maréchal)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af EIB's afgørelser af 27. september 2017 og af 28. december 2017.
- EIB tilpligtes at erstatte det af sagsøgeren lidte tab.
- I denne forbindelse har sagsøgeren nedlagt påstand om, at EIB tilpligtes at betale ham:
 - 30 000 EUR i ubetalt løn for 42 dages årlig ferie og dage for TSA-A, opgjort til i alt 82,5 ferierettigheder.
 - 30 000 EUR, som ulovligt blev fratrukket i hans fratrædelsesbeløb.
 - 50 000 EUR svarende til 3 % bidrag til den årlige løn til OSPS (RCVP) indtil den normale pensionsalder.
 - 35 000 EUR i form af sagsøgerens bonusrettigheder.
 - 15 000 EUR i erstatning for det af sagsøgeren lidte tab.
 - advokatsalærer i forbindelse med retssagen, foreløbigt opgjort til 15 000 EUR.
 - sagsomkostninger og alle andre omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgerens fravær ikke var uberettiget og at EIB under alle omstændigheder skulle have reageret tidligere henset til den femårige periode med fravær. Sådanne beskyldninger ignorerer den mundtlige aftale mellem sagsøgeren og sagsøgte hvad angår udfyldning af time-management skemaer. Endvidere har arbejdsgiveren ingen retlig grund til at foretage modregning i eller reduktion af det påståede ubegrundede fravær hvad angår sagsøgerens ferierettigheder eller de beløb, der skal udbetales til ham ved fratrædelsen.
2. Andet anbringende om flere fejl begået af sagsøgte over for sagsøgeren, der kan betegnes som ulovlige retsakter, så som klagen over uberettiget fravær, tabet af 82,5 ferierettigheder uden retligt grundlag, når modregning eller nedsættelse ikke er tilladt, og ulovligt fradrag for såkaldt uberettiget fravær i de fratrædelsesbeløb, som ikke inkluderer OSPS (RCVP), som direkte forvoldte ham økonomisk tab og et yderligere ikke-økonomisk tab.

Sag anlagt den 8. november 2018 — VodafoneZiggo Group mod Kommissionen

(Sag T-660/18)

(2019/C 4/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: VodafoneZiggo Group BV (Utrecht, Nederlandene) (ved advokaterne W. Knibbeler og A. Pliego Selie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 30. august 2018 vedrørende sag NL/2018/2099 og sag NL/2018/2100: markedet for engrosadgang til fastnet i Nederlandene, med referencenr. C(2018) 5848 final, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder enhver intervenients omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en fejlagtig anvendelse og fejlagtig fortolkning af artikel 7 og artikel 7a i direktiv 2002/21/EF⁽¹⁾ om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder en række kritiske konstateringer med hensyn til udkastet til afgørelsen fra de nederlandske tilsynsmyndigheder (WFA-afgørelsen fra 2018), som er kvalificeret som kommentarer, men som i realiteten utvetydigt opfylder kriteriet om konstatering af alvorlig tvivl. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at hver enkelt af disse betragtninger i realiteten i henhold til enhver objektiv standard vedrører alvorlig tvivl, der indebærer, at Kommissionen skal foretage en indgående undersøgelse i henhold til rammedirektivets artikel 7, stk. 4, og artikel 7a, stk. 1.

2. Andet anbringende vedrørende åbenbart urigtige skøn, fejlfortolkning af rammedirektivets artikel 7 og en manglende omhyggelig undersøgelse
- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at Kommissionen ved i den anfægtede afgørelse at tiltræde den konstatering af, at der forelå en fælles stærk markedsposition, som blev foretaget i WFA-afgørelsen fra 2018, selv om disse åbenbart rejser alvorlig tvivl som omhandlet i rammedirektivets artikel 7, stk. 4, fejlfortolkede rammedirektivets artikel 7 og artikel 7a og anlagde åbenbart urigtige skøn.
 - Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen under alle omstændigheder skulle have foretaget en omhyggelig undersøgelse af spørgsmålet under hensyn til i) den åbenbart utilstrækkelige analyse af den fælles stærke markedsposition, der blev foretaget af de nederlandske tilsynsmyndigheder, hvis den holdes op mod den bedømmelsesramme for den fælles stærke markedsposition, som Kommissionen har fastsat i sine retningslinjer (åbenbart urigtigt skøn), og ii) Kommissionens egne tidligere afgørelser, der viser, at der ikke er grundlag for at konstatere, at der foreligger en fælles stærk markedsposition på de relevante markeder (uoverensstemmelse).
3. Tredje anbringende vedrørende en manglende begrundelse og følgelig en tilsidesættelse af artikel 296 TEUF
- Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at den anfægtede afgørelse indeholder en utilstrækkelig begrundelse med hensyn til de kritiske elementer i WFA-afgørelsen fra 2018.
 - Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse med hensyn til andre væsentlige konstateringer er alt for kortfattet eller selvmodsigende.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7.3.2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33).

Sag anlagt den 9. november 2018 — romwell mod EUIPO (twistpac)

(Sag T-662/18)

(2019/C 4/56)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: romwell GmbH & Co. KG (Breitscheidt, Tyskland) (ved advokaterne C. Spintig, S. Pietzcker og M. Prasse)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket twistpac — registreringsansøgning nr. 17 219 163

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. august 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 336/2018-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til meddelelse i Den Europæiske Unions Tidende i sag T-531/18**

(Den Europæiske Unions Tidende C 399 af 5. november 2018)

(2019/C 4/57)

I meddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* i sag T-531/18, LL-Carpenter mod Kommissionen, skal teksten erstattes af følgende tekst:

»Sag anlagt den 1. september 2018 — LL-Carpenter mod Kommissionen

(Sag T-531/18)

(2018/C 399/60)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: LL-Carpenter (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat J. Buřil)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 4138 final af 26. juni 2018 i sag AT.40037 — Carpenter/ Subaru, hvorved Kommissionen i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (herefter »forordning 1/2003«) og i henhold til artikel 7, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (herefter »forordning 773/2004«) afviste den klage, som sagsøgeren indgav den 6. september 2012 i henhold til artikel 7 forordning 1/2003 for tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med tre mangler, der består i en urigtig retlig vurdering og i en åbenbart urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.
 - Kommissionen foretog en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den nåede til den konklusion, at den af sagsøgeren foreholdte adfærd (for så vidt angik Den Tjekkiske Republik), blev behandlet af konkurrencemyndigheden i Den Tjekkiske Republik, samt foretog en urigtig retlig vurdering, da den fastslog, at betingelserne for anvendelse af artikel 13 i forordning 1/2003 var opfyldt (for så vidt angik Den Tjekkiske Republik).
 - Kommissionen undersøgte ikke behørigt alle de faktiske og retlige forhold, som sagsøgeren havde oplyst den om, og derfor foretog den en urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder, idet den konkluderede, at sagsøgerens skriftlige bemærkninger ikke førte til en anden vurdering af klagen, og at det var lidet sandsynligt, at der ville blive fastslået en overtrædelse af artikel 101 TEUF, og idet den foretog en urigtig retlig vurdering af sagen, da den konkluderede, at betingelserne for anvendelse af artikel 7, stk. 2, i forordning 773/2004 var overholdt.

-
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med procedurefejl, idet Kommissionen ikke gav en fyldestgørende begrundelse i sin afgørelse.
- Kommissionen angav ikke, ud fra hvilke prioriteter den besluttede, at den ikke ville gennemføre andre undersøgelser i den foreliggende sag, og den nøjedes med at henvise til de høje udgifter, der måtte forventes i en videre undersøgelse.
 - Kommissionen redegjorde ikke for den måde, hvorpå den vurderede bevismaterialet, eller for grunden til, at den ikke undersøgte de faktiske og retlige forhold, som sagsøgeren havde oplyst den om, og den begrundede ikke hvorfor den i sin afgørelse om afvisning af klagen udelukkende havde støttet sig på erklæringerne i de skriftlige bemærkninger fra et selskab, der var omfattet af klagen.«
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA